

og Folehaves Behandling som Bystykke efter Rystbanens Anlæg skal jeg udtale mig udførligt. Udvalget som saadant har ikke taget nogen Stilling til denne Sag, men hvis disse Skove bleve noget mere tilgængelige for Publikum, uden at Udbyttet af Skovene derved blev forringet, vilde man selvfølgelig ikke have noget at indvende derimod fra Udvalgets Side. — Derimod er der under § 3 et Samraad, som jeg maa nævne, da det har en vis Betydning, efter de Udtalelser, der faldt her ved 1ste Behandling. Det er jo oplyst i Anmærkningerne til Finansloven, at Kassebeholdningen i Fjor, den 1ste Marts 1894, havde laant 1,734,015 Kr. af Reserverfonden, og der blev derfor her ved 1ste Behandling udtalt et Ønske om, at man kunde faa en nærmere Aftale med den højtærede Minister om Reserverfondens Forhold til Kassebeholdningen og om dens Betydning i det hele. Man har haft Samraad med den højtærede Minister, og han har erklæret, at han føler sig bunden til ikke at forringe Reserverfondens Beløb, ikke at bringe det ned under den Sum af omtrent 17,850,000 Kr., som det hidtil har udgjort, og at han endvidere føler sig forpligtet til at retablere Reserverfondens Tilgodehavende hos Kassebeholdningen. — Endelig har der været et Samraad med den højtærede Minister om de Regler, der følges ved Fastsættelse af Bygningsafgiften ved Forsamlingshuse. Allerede i 1873 bleve Dvelshuse for Skytteforeninger fritagne for Bygningsafgift, og ved Lov af 14de April 1893 blev Ministeren bemyndiget til at fritage Forsamlingshuse, der bleve anvendte til Foredragsmøder, derfor. Nu er der imidlertid fra forskellige Egne i Landet kommet Klage over, at man fortolker denne Lov paa temmelig forskellig Maade. Det hedder i Loven, at disse Huse skulle være fritagne for Bygningsafgift under Forudsætning af, at Bygningen ikke er indrettet for andet Djemed eller i alt Fald kun undtagelsesvis benyttes i saadant. Der maa selvfølgelig altid blive et Skøn, men det har forekommet Udvalget mindre vel begrundet, naar man f. Eks. har nægtet Forsamlingshuse Fritagelse for Bygningsafgift, fordi de ere anvendte til Generalforsamlinger eller Sogneraadsmøder. Naar der er forbundet f. Eks. Krohold eller anden Næringsdrift med Forsamlingshuset, saa er det en anden Sag. Men naar det er et Forsamlingshus, der kun bruges til gymnastiske Øvelser, til Foredrag og til Møder af den Art, jeg har omtalt, Generalforsamlinger, Sogneraadsmøder og slikt, har man ikke i Udvalget kunnet se, at der var nogen Grund til, at

det skulde betale Bygningsafgift. Og Udvalgets Samraad er gaaet ud paa at opfordre den højtærede Minister til at anvende den videst mulige Fortolkning i saa Henseende, den rummeligste Fortolkning, der kan bringes i Samklang med Loven. Efter at Skolerne ere blevne lukkede for saadanne Sogneraadsmøder, ere Forsamlingshusene jo blevne af stor Betydning, ja næsten uundværlige, og man har ikke kunnet se, at der var nogen Grund til at beskaffe dem, fordi de bleve brugte til saadanne Sogneraadsmøder, som der her har været Tale om, Sogneraadsmøder eller lignende.

Jeg skal endnu kun tillade mig at oplyse, at naar vi nu ere færdige med 2den Behandling af Finansloven, saa vil Hovedresultatet stille sig saaledes, at Indtægterne ere blevne forøgede med 215,967 Kr. 33 Ø., medens Udgifterne ere blevne formindskede med 1,072,748 Kr. 29 Ø., og altsaa vil det Overskud, der oprindeligt var paa Finanslovsforlaget, og som den Gang udgjorde 976,493 Kr. 66 Ø., nu efter 2den Behandling komme til at udgøre 2,265,209 Kr. 28 Ø. Selvfølgelig er dette ikke det endelige Resultat. Der vil jo kunne ske Forandringer, ogjaa væsentlige Forandringer maasse, inden 3dje Behandling, men jeg tror dog ikke, at disse Forandringer ville blive af stor Betydning. For ganske vist er der udsat en Del Spørgsmaal, og nogle af disse Spørgsmaals Afgørelse vil forøge Udgiften, men der er ganske sikkert ogsaa flere af disse Spørgsmaal, hvis Afgørelse vil nedsætte Udgiften, og alt i alt er jeg tilbøjelig til at tro, at det vil gaa nogenlunde lige op. Smidkærtid har jeg blot for en Ordens Skyld villet vise, hvorledes Resultatet stillede sig efter 2den Behandling.

N. J. Larsen: Jeg ønsker at knytte nogle forklarende Bemærkninger til det Spørgsmaal, hvorefter der, som det oplyses i Betænkningen paa § 17, har fundet Samraad Sted mellem Udvalget og den højtærede Finansminister, nemlig Spørgsmaalet om Dommernes Pensionering i Henhold til Grundlovens § 73. Det er et Forhold, som efter min Formening i sig selv er et stort Misforhold, og som tillige har ikke saa ubetydelige finansielle Følger. Som den cerede Ordfører allerede har antydet, bestaar det deri, at man lader Dommere, som ikke længere ere i Stand til at røgte deres Hverv, afgaa med deres fulde Løn i Pension, i Stedet for, at de skulde afgaa med Pension efter Pensionsloven.

Naar man gennemløber Pensionslisten i Anmærkningerne til Finanslovens § 17,